

Ankara BİM, 3. VDD, E. 2017/358 K. 2017/1190 T. 21.6.2017

Ankara BİM - 3. Vergi Dava Dairesi

Esas No.: 2017/358

Karar No.: 2017/1190

Karar tarihi: 21.06.2017

İSTEMİN ÖZETİ: Davacı tarafından, F1 M ozaik T urizm T aşımıcılık İnşaat E mlak O tomotiv G ıda İ thalat İ hracat S an. ve T icaret L td. Şti.'nden tahsil edilemeyen vergi borçlarının tahsili amacıyla şirket ortağı sıfatıyla adına düzenlenen 18.12.2015 tarih ve 2015/1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 sayılı ödeme emirlerinin iptali istemiyle açılan davayı; davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenen ödeme emirlerinin; davacı ortağın hisse devrinden sonraki dönemlere ilişkin olarak şirketin vergi borçlarından sorumlu tutulup tutulmayacağı, ödeme emirlerine konu amme alacaklarının şirkete usulüne uygun olarak tebliğ edilerek kesinleştirilip kesinleştirilmediği, kamu alacaklarının tahsil zamanaşımına uğrayıp uğramadıkları yönünden gruplandırma yapılmak suretiyle ayrı ayrı incelendiği, davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenen 18.12.2015 tarih ve 2015/1, 2 ve 3 sayılı ödeme emirleri incelendiğinde; anılan ödeme emri içeriği vergi borçlarının dönemleri davacının ortak olarak sorumlu olduğu döneme ilişkin olmakla beraber, 2015/1 sayılı ödeme emrinin içeriğinde yer alan kamu alacaklarının tahsili amacıyla asıl borçlu şirket adına düzenlenen ödeme emri 15.05.2013 tarihinde ilan, 2015/2 ve 3 sayılı ödeme emirlerinin içeriğinde yer alan kamu alacaklarının tahsili amacıyla asıl borçlu şirket adına düzenlenen ödeme emirlerinin 18.09.2004 tarihinde tebliğ edildiği, buna göre; asıl borçlu F1 M ozaik T urizm T aşımıcılık İnş. E m. E to L td. Şti. adına düzenlenen ödeme emirleri tebliğleri usulüne uygun olduğu kabul edilse dahi, davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenen 18.12.2015 tarih ve 2015/1 sayılı ödeme emrinin içeriğinde yer alan kamu alacaklarına ilişkin olarak, 2001 yılında yapılan ödeme ile kesilen tahsil zamanaşımı süresinin, 2002 yılında yeniden işlemeye başladığı; davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenen 2015/2, 3 sayılı ödeme emirleri içeriğinde yer alan kamu alacaklarına ilişkin olarak da 2004 yılında yapılan tebliğ ile kesilen zamanaşımının, 2005 yılında yeniden işlemeye başladığı tarihten sonra, 12.12.2006 tarihinde, 22.12.2008 ve 04.12.2014 tarihlerinde yapılan, cüzi ödemelerin şirket veya temsilciler tarafından yapıldığına dair makbuz bulunmaması nedeniyle zamanaşımını kesmek amacıyla davalı idarece yapıldığı kanaatine varıldığından, sözkonusu yıllarda yapılan ödemelerin tahsil zamanaşımı süresini etkilemeyeceği, söz konusu takiplere ilişkin olarak tebliğ edildikleri tarihten sonra yukarıda belirtilen ödemeler haricinde, davacı tarafından 6183 sayılı K anunun 103. maddesi kapsamında zamanaşımını kesen başkaca bir işlem yapılmadığı gözönünde bulundurulduğunda, en geç 31.12.2007, 31.12.2010 tarihlerinde davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenmesi gereken ödeme emri içeriği amme alacağının zamanaşımına uğradığı anlaşılmakta olup, tahsil zamanaşımına uğrayan amme alacaklarının tahsili için davacı adına düzenlenen 18.12.2015 tarih ve 2015/1-2-3 sayılı dava konusu ödeme emirlerinde hukuka uyarlık bulunmadığı, davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenen 18.12.2015 tarih ve 2015/4 sayılı ödeme emrinin içeriğinde yer alan kamu alacaklarının tahsili amacıyla asıl borçlu şirket adına düzenlenen ödeme emirlerinin şirketin bilinen adresinde bulunmadığı gerekçesiyle ilan tebliğ edildiği; ancak, M ahkemenin 21.01.2016 tarihli ara kararıyla davalı idareden, ödeme emrine konu kamu alacaklarının ne şekilde tarh ve tahakkuk ettirildiğine dair bilgi ve belgelerin (ihbarname, tebliğ alındıları, ilan tebliğ) gönderilmesinin istenilmesine karşın, ödeme emirlerinin şirketin bilinen adresinde tebliğ edilmeye çalışıldığına ilişkin, usulüne uygun olarak düzenlenmiş tebliğ alındılarının, davalı idare tarafından M ahkeme dosyasına ibraz edilmemesi nedeniyle, asıl borçlu şirket adına düzenlenen ödeme emirlerinin usulüne uygun olarak tebliğ edilmediği anlaşıldığından, şirket adına usulüne uygun bir şekilde takip yolları tüketilmeyen amme alacaklarının tahsili için, ortak sıfatıyla davacı adına takibat

yapılamayacağından, 18.12.2015 tarih ve 2015/ 4 sayılı ödeme emrinde hukuka uyarlık bulunmadığı, davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenen 18.12.2015 tarih ve 2015/5-6-7 sayılı ödeme emirleri incelendiğinde; anılan ödeme emri içeriği vergi borçlarının, 2004 dönemine ilişkin olduğu, davacı tarafından, dava dosyasına ibraz edilen hisse devir senedinden davacı tarafından adına kayıtlı hisselerinin 02.09.1999 tarihinde noter sözleşmesi ile bir başka şahsa devredildiğinin anlaşıldığı, T ürk T icaret K anunu'ndaki tescil ve ilan edilmiş hususlarda yapılan değişikliklerin de tescil ve ilan edilmesi zorunluluğunu öngören düzenleme, bu işlemlerin geçerlilik şartı olarak değil, iyi niyetli üçüncü kişilerin korunması amacıyla getirildiğinden, F1 Mozaik T urizm T aşım İ nş. E m. E to L td. Şti.'deki hisselerini noterde düzenlenen 02.09.1999 tarihli hisse devir sözleşmesi ile devreden davacının, 6183 sayılı K anun'un 35. maddesi uyarınca hisse devrinden sonraki dönemlere ilişkin olarak şirketin vergi borçlarından sorumlu tutulmasına hukuken olanak bulunmadığı, dolayısı ile davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenen, 18.12.2015 tarih ve 2015/5-6-7 sayılı ödeme emirlerinde bu yönüyle hukuka uyarlık görülmediği gerekçesiyle kabul eden A nkara 7. Vergi M ahkemesinin 06/01/2017 tarih ve E :2016/1002, K :2017/9 sayılı kararının; tarh işlemine karşı açılacak davalarda ileri sürülebilecek iddiaların ödeme emri aşamasında incelenemeyeceği ileri sürülerek kaldırılması istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Mahkeme kararında hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek, istinaf isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Ankara Bölge İdare Mahkemesi 3.Vergi Dava Dairesince gereği görüldü:

Ankara 7. Vergi Mahkemesinin 06/01/2017 tarih ve E:2016/1002, K:2017/9 sayılı kararı usul ve hukuka uygun olup kaldırılmasını gerektiren bir neden bulunmadığından, istinaf isteminin reddine, yargılama giderlerinin istinaf isteminde bulunan üzerinde bırakılmasına, posta gideri avansından artan miktarın istenilmesi halinde davalı idareye iadesine, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 45. maddesinin 6. fıkrası uyarınca kesin olmak üzere, 21/06/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.